№ 161. Poniedziałek 17. Lipca 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wspacie pogorzelców *Kołomyi* wpłynęło do urzędu powiatowego w *Trembowli* 5 złr. 60 c. w. a., do urzędu powiatowego w *Brodach* 69 złr. 63 c. w. a.

Na ten cel wpłynęło w drodze składek do magistratu miasta Krakowa 299 złr. 83 c. w. a.

Na wsparcie pogorzelców *Radomyśla* wpłynęło do urzędu powiatowego w *Trembowli* 2 złr. 40 c. w. a.

Do urzędu powiatowego w Pilźnie 7 złr. 86 c. w. a.

Dary te zostały niezwłocznie odesłane na miejsce przeznaczenia.

Obwieszczenie.

Wysokie c. k. ministerstwo stanu postanowiło rozporządzeniem z 16. czerwca r. b. L. 10532/651, ażeby od wydawanych w drodze przepisania nowych obligacyj indemnizacyjnych i arkuszów kuponowych pobierano opłatę, a mianowicie dziesięć centów w. a. od każdej nanowo wydawanej obligacyi indemnizacyjnej, a dwadzieścia centów w. a., jeżli oprócz obligacyi wydany będzie także nowy arkusz kuponowy.

Opłata ta ma być pobierana, jeżli

1) w drodze przepisania,
2) za amortyzowaną,
3) za winkulowaną,
4) za uszkodzoną lub zużytą obligacyę, nakoniec
5) w razie, gdy do obligacyi załączony jest inaczej numerowany arkusz kuponowy,

wydawaną będzie nowa obligacya indemzizacyjna; zaś nie będzie się opłacać tej należytości, jeżli na niewylosowaną częściową kwotę przeznaczonej tylko częściowo do losowania obligacyi indemnizacyjnej mają być wydane nowe obligacye.

To rozporządzenie wchodzi natychmiast w moc obowiązującą.

Rzeczona opłata ma być składana zaraz przy doręczeniu mającej się przepisać obligacyi.

Z c. k. Namiestnictwa w sprawach indemnizacyjnych.

Lwów, 7go lipca 1865.

Wysokie c. k. ministeryum stanu reskryptem z dnia 16go czerwca b. r. do L. 10305/642 zezwoliło, ażeby w kasie funduszów indemnizacyjnych w miejsce przepisanej obligacyj indemnizacyjnych, wymiana tychże częściowo zaprowadzoną była, a mianowicie, ażeby obligacye indemnizacyjne z kuponami na dowolne nazwiska wystawione i żadnem zaręczeniem nie obciążone przez strony złożone dla dostania nowych obligacyj nie były jak dotąd zaraz zniszczone, lecz były zachowane, ażeby z tak nagromadzonego zapasu wydawane były stronom wymiany żądającym w tym przypadku, iż stronom tym nie zależy na dostaniu obligacyj na oznaczone nazwiska wystawionych.

Za każdą obligacyę na drodze wymiany wydaną, opłacana być ma należytość w ilości 10 centów w walucie austryackiej.

Rozporządzenie niniejsze zaraz w wykonanie wprowadzone będzie.

Z c. k. Namiestnictwa w sprawach indemnizacyjnych.

Lwów, 7. lipca. 1865.

Gmina miasta *Mikołajowa*, w obwodzie stryjskim, założyła u siebie szkołę dla dziewcząt, i w tym celu zobowiązała się po wieczne czasy opłacać z kasy miejskiej dwie nauczycielki, z których jedna ma pobierać 250 złr., druga 180 złr., odstąpić bezpłatnie budynek na pomieszczenie szkoły, utrzymywać ten budynek w dobrym stanie, dostarczyć sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie ochędóstwa i załatwiać inne potrzeby szkolne, na wydatki kancelaryjne szkoły dawać z kasy miejskiej rocznie 10 złr., na zakupno premii 5 złr. w. a.

Instytut hr. Skarbka dla ubogich i sierót zobowiązał się na pewien czas dawać na opał szkoły 8 n. a. sągów drzewa, które gmina ma swoim kosztem rąbać i zwozić, a w razie gdyby pomieniony instytut przestał dawać drzewo bezpłatnie, dostarczać je ze swoich dochodów.

Okazaną temi ofiarami gorliwość o podniesienie szkół ludowych podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 5. lipca 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 11. lipca b. r. raczył najmiłościwiej nadać order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taksy jeneralnemu inspektorowi galicyjskiej kolei Karola Ludwika panu Kajetanowi *Koeb* w uznaniu jego zasług.

Część nieurzędowa.

Lwów, 17. lipca.

Na przedwczorajszem posiedzeniu *izby deputowanych* Rady państwa wniósł deputowany *Hubicki* interpelacyę do Jego Excel. szefa ministerstwa handlu tej treści: co jest powodem odwleczenia projektu ustawy względem budowy kolei ze Lwowa do Tarnopola i do Brodów, i czy rząd zamyśla jeszcze w ciągu tej sesyi przedłożyć wniosek izbie? Jego Exc. szef ministerstwa handlu oświadczył, że odpowie na tę interpelrcyę na jednem z najbliższych posiedzeń, i to — jak się spodziewa — z równoczesnem przedłożeniem odnoszących projektów. Z porządku dziennego nastąpiła potem dalsza debata specyalna nad koleją żelazną z Wiednia do Eger z koleją uboczną z Wittingau do Pragi, i po przyjęciu dwóch ostatnich artykułów prawie bez debaty uchwalono ostatecznie projekt ustawy przy trzeciem odczytaniu. Dalszym przedmiotem porządku dziennego były obrady nad uchwalonemi w izbie panów zmianami w projekcie ustawy względem *siedmiogrodzkiej kolei żelaznej*, i wszystkie wnioski wydziału przyjęte zostały bez debaty. Z kolei nastąpiło potem sprawozdanie wydziału względem podatku od gorzałki o wniosku ministra finansów p. Plenera, postawionym na 67. posiedzeniu tej treści, ażeby projekt ustawy ułożony został w dwóch oddzielnych częściach, z których jedna ma traktować o zniżeniu podatku, a druga o zwrocie podatku, i ażeby podwyższenia wynagrodzenia podatku zachowane zostało aż do stanowczego uchwalenia traktatu handlowego i celnego. Wydział proponuje, ażeby izba przedłożony na 67. posiedzeniu projekt ustawy wzięła w całości pod obradę i przystąpiła do niego. Wniosek ten przyjęto bez debaty, poczem nastąpiła specyalna dyskusya nad samą ustawą, która przyjęta została w składzie uchwalonym przez izbę panów. (Podług niej ma być podatek zniżony z 6 na 5 centów od stopnia, a przy wywozie ma być zwrócony podatek z doliczeniem 6% za ubytek. Na wniosek prezydenta odczytano ustawę po raz trzeci i uchwalono ostatecznie. W końcu przyszedł pod obradę projekt ustawy względem kolei żelaznej z Datschitz na Znaim do Maissan. Wszystkie artykuły projektu przyjęte zostały bez debaty i samą ustawę uchwalono ostatecznie przy trzeciem odczytaniu. Przyszłe posiedzenie nastąpi we środę.

Gazeta krzyżowa utrzymuje za rzecz pewną, że doradcy Księcia Augustenburgskiego są jeszcze teraz gotowi *odstąpić północny Szlezwik*. Dopiero niedawno — powiada — zapewniał jeden znany poufny ajent polityki augustenburgskiej pewne mocarstwo główne, że Książę Augustenburgski gotów jest zrzec się północnego Szlezwiku, jeźliby pod tym warunkiem mógł zjednać sobie pomoc rzeczonego mocarstwa.

W Anglii trwają ciągle jeszcze *agitacye wyborcze*. *Englische Corr.* podaje wiele ciekawych szczegółów o ruchu wyborczym, które dowodzą, z jakim zapałem i żywością odbywają się wybory. Lord Palmerston pojechał tedy przecież do Tivertonu, ażeby zalecić się osobiście swoim wyborcom. W północnej Anglii stara się jedna z dawniejszych znakomitości wątpliwego blasku wystąpić znowu na widownię polityczną. Mr. *George Hudson*, przed 20stu laty zwany powszechnie „Królem kolei żelaznych“ występuje jako kandydat w miejscu kąpielowem Whitby w Yorkshire. Hudson należy do stronnictwa Torysów, jego przeciwnik *Thompson* (także mąż wielkiego wpływu w duchu kolei żelaznych) zasiadał dotąd przez 5 lat w izbie niższej po stronie liberalnej. W małych miasteczkach troszczą się nierównie więcej o interesa lokalne niż o wielkie kwestye polityczne. Tak zarzucano w plakacie Hudsonowi, że nie uczynił nic dla Whitby, że nie może posunąć zuchwałości swojej aż do tego stopnia, aby zaprzeczał, że „piekielne jego wiarołomstwo skróciło porę kąpielową o dwa miesiące, że zmianą linii kolei zelaznej zrujnował wielu zacnych wynajemców pomieszkań, praczek i kuczerów itp.“

Lord Stanley, syn Earla of Derby, miał mowę do swoich wyborców w Kings Lynn. Nie powstawał przeciw Lordom Palmerstonowi i Russellowi, ale ich też nie pochwalał; natomiast o panu Gladstone wspominał z współczuciem i uszanowaniem. Żadna potęga ziemska, mówił dalej, nie myśli o zamachu na Anglię; Cesarz Francuzów jest osobiście większym przyjacielem Anglii, jak którykolwiek inny z dawnych Monarchów francuzkich, nie wyjmując Ludwika Filipa, i Francuzi prawie całkiem pozbyli się dawnej żądzy sławy wojennej, a Rosya i Ameryka w skutek zaburzeń wewnętrznych mają ręce związane na długie lata. Jedynemi źródłami zaburzenia spokojności na stałym lądzie mogłyby być kwestya wenecka i agitacya do skonsolidowania Niemiec, lecz Anglia nie potrzebuje mieszać się do nich. Z tego powodu nie pojmuje, dlaczego

rząd nie zaprowadza redukcyi w wydatkach państwa, i nie przedsiębierze rozmaitych wewnętrznych ulepszeń. — Godna uwagi, że dzienniki liberalne powtórzyły te uwagi mowcy konserwatywnego w zupełności, a konserwatywne tylko w skróconych wyjątkach.

Projekt do prawa przez *rząd hiszpański* przedłożony został przyjęty w senacie po krótkiej dyskusyi. W skutek tego przestępstwa prasowe nie będą na przyszłość sądzone przez sądy wojskowe.

Pułkownicy Williams i Hungerforth, którzy najwięcej zajmowali się *w Ameryce zaciąganiem ochotników do Mexyku* oddani zostali w San Francisco pod sąd za przekroczenie prawa zabraniającego zaciągów wojskowych na terytoryum unii.

Jenerał *Lerna*, prezydent *rzeczypospolitej Guatemoli*, uznał cesarstwo mexykańskie. Zapewniają, że rzeczpospolita Nicaragua wkrótce pójdzie za tym przykładem.

Doniesienia z Hiszpanii są cokolwiek niepokojące, na przypadek gdyby się ministeryum O'Donella utrzymać nie zdołało. Ministeryum zaś to wystawione jest na pociski stronnictwa postępowego i stronnictwa umiarkowanego. Umiarkowani zarzucają może zawiera układy z rewolucyą, zamiast walczenia przeciwko niej, postępowcy zaś twierdzą, iż dla nich za mało czyni. Opinia publiczna jest za postępowcami i rząd królowej ma powody do trwożenia się; od Królowej żądają, żeby zerwała z stronnictwem wojskowem, do czego trudno ją nakłonić. Królowa ma być w ogóle nie zdecydowana i smutna i z tego powodu skłoniła się w końcu do przyzwolenia na zjazd z Cesarzem Napoleonem.

Rada narodowa szwajcarska zajmowała się ważną dla Szwajcaryi sprawą rewizyi konstytucyi. Wyznaczono komisyę z piętnastu członków złożoną, która na nadzwyczajnem posiedzeniu zdać ma relacyę względem mesażu rady związkowej. Termin zwołania nadzwyczajnego posiedzenia, dotąd jednak oznaczony nie został.

Dziennik *Union de l'Ouest* organ stronnictwa katolickiego zwykle dobrze poinformowany, traktuje z wielkiem umiarkowaniem rzecz o zerwaniu układów między Rzymem a Piemontem i o prawdopodobnem rozpoczęciu ich nanowo, za czem Francya gorliwie przemawiać ma. Pomimo tego dziennik ten wątpi o pomyślnym rezultacie układów. W tym samym duchu pisze *Journal de Bruxelles. Le Monde* przywodzi artykuły pobratymczych tych dzienników, bez żadnej z swej strony uwagi.

Negocyacye między stolicą świętą a rządem Cesarza mexykańskiego stanowczo zerwane zostały. Nuncyusz papieski Monsgr. Meglia, opuścił Mexyk i udał się do Martyniki, mexykański zaś poseł w Rzymie gotuje się do wyjazdu. Przed wyjazdem dyplomata ten dał wielki bankiet, na który jednak nie przybył kardynał Antonelli, ani żaden z dostojników rzymskich.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 15. lipca. *(Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.)* *Najj. Pan* będzie pojutrze udzielać audyencyi, jak zwyczajnie. — Jej Mość *Królowa grecka* przybyła 12. b. m. z rana pociągiem kuryerskim kolei Cesarzowej Elżbiety do Wiednia, i udała się zaraz na dworzec kolei północnej, zkąd pospiesznym pociągiem wyruszyła w dalszą podróż.

Stan zdrowia feldmarszałka barona *Hessa* polepsza się z każdym dniem.

Najbliższe posiedzenie izby panów Rady państwa odbędzie się, jak donosi Gazeta Wiedeńska, we środę dn. 19. b. m. w południe.

(Sprawy parlamentarne.) Mieszana komisya budżetowa miała wczoraj posiedzenie, które trwało od godziny 12. do 4. z południa. Ponieważ członkowie tej komisyi zachowywali najściślejsze milczenie o rozprawach na tem posiedzieniu, przeto nie doszły ich szczegóły do wiadomości publicznej, wszelako zapewnia *Const. oester. Ztg.*, że stanowcze uchwalenie ustawy finansowej na rok 1865 niepodlega żadnej wątpliwości. Odnośny projekt ustawy ma być w przyszły czwartek przedłożony izbie deputowanych.

Wydział dla *kolei Praga-Rakonitz-Eger* miał przedwczoraj wieczorem posiedzenie. Deputowany Dr. *Brestl* oświadczył, że dziwi go, iż od jednej części kolei (z Eger do Rakonitz) gwarantują roczny dochód, zaś względem drugiej części (z Rakonitz do Pragi) nie została zapewnioną żadna subwencya.

Wydział nie powziął żadnej uchwały co do wysokości sumy gwarancyjnej, lecz zastrzegł sobie decyzyę dopiero wtedy, gdy rozstrzygniętą zostanie kwestya przyłączenia tej kolei do linii Katschitz-Luzna pociągniętej do Annaberg. Skutkiem tego upraszano profesora *Herbsta*, członka obudwu wydziałów, ażeby w wydziale dla kolei Katschnitz-Luzna popierał połączenie powyższej kolei z ostatnią pod Rakonitz.

Także wydział dla *kolei Katschitz-Luzna-Komotau* miał posiedzenie przedwczoraj. Deputowany *Herbst* wniósł do artykułu I. następujący dodatek: „W razie wczesnego zbudowania kolei z Pragi na Rakonitz do Eger są koncesyonaryusze obowiązani przywieść do skutku połączenie tej kolei na stacyi Rakonitz albo Luzna.“ Dodatek ten został przyjęty. Artykuły II. i III. przyjęto potem bez zmiany podług projektu rządowego, artykuły IV. i V. w składzie uchwalonym przez izbę deputowanych przy kolei z Koszyc do Oderberga, a artykuł VI. znowu podług projektu rządowego.

Anglia.

Londyn, 10. lipca. *(Akta dyplomatyczne między Anglią a zjednoczonemi stanami północnej Ameryki. — Różne wiadomości.)* Dzienniki angielskie ogłosiły cały szereg depesz dyplomatycznych odnoszących się do stosunków Anglii z zjednoczonemi stanami północnej Ameryki. Jest między niemi depesza lorda Russella z dnia 2. czerwca do posła angielskiego w Washingtonie, sir F. Bruce, odpowiedź tegoż w depeszy z dnia 19. czerwca, z dołączeniem depeszy amerykańskiego ministra sekretarza stanu Sewarda i depesza lorda Russella do sir F. Bruce z dnia 6. lipca. W depeszach tych oświadcza Anglia, iż wojnę domową w Ameryce północnej uważa jako de facto ukończoną, zatem separatystom praw mocarstw wojnę prowadzących nadal przyznawać nie może, oznacza zarazem postępowanie ze statkami wojennemi separatystów, jakie w wodach angielskich zachowane być ma. Minister amerykański, p. Seward, chociaż w depeszy swej nie mówi w tonie nieprzyjacielskim, wiele jednak postawie Anglii robi zarzutów i różne robi zastrzeżenia.

Królowa odjeżdża dzisiaj popołudniu z Windsoru do Osborne. *Observer* donosi, że Królowa zamianowała doktora Jakobsona, profesora teologii w Oxfordzie, biskupem oxfordzkim. P. Wodehouze, dotąd drugi sekretarz poselstwa w Hadze, przeniesiony został w tej samej randze do Madrytu, a p. Locoeb, dotąd drugi sekretarz poselstwa w Petersburgu, miejsce jego w Hadze zająć ma.

Francya.

Paryż, 12. lipca. *(Różne wiadomości.) Pays* zapewnia, że marszałek Mac-Mahon krótki tylko czas w Paryżu zabawi. Po odjeździe Cesarza do Fontainebleau marszałak powróci do Algieru na statku „Panama, który go w Marsylii oczekuje.

Cesarz przyjmował przedwczoraj najprzód marszał. Mac-Mahon a później Abd-el-Kadera, mówił jednak tylko z marszałkiem, z którym blizko całogodzinną miał konferencyę.

Paryż poczyna się wypróżniać i dziś już bardzo w nim głucho. Wiele familij już wyjechało a po wyjeździe dworu zostaną w Paryżu tylko obcy lub ci, których sposób do życia koniecznie do stolicy przywięzuje. Powszechne wybory municypalne i gminne sprowadzają wielu na wieś lub do miast pomniejszych, jest bowiem wielu pretendentów do nowych urzędów gminnych. Z resztą powszechne głosowanie przenika wszystkie stosunki i staje się podstawą każdej pozycyi politycznej.

Londyńska *Pall-Mall Gazette* przybrała bąka swego o przyzwoleniu Cesarza Alexandra na kongres przez Cesarza Napoleona proponowany w to doniesienie, że książę Wittgenstein przyzwolenie to do Paryża przywieźć miał. Książę Wittgenstein jest jednak od kilku tygodni w Paryżu i już przed czternastoma dniami od Cesarza przyjmowany był, jedynie jednak dla tego, żeby cesarzowi wręczyć insygnia orderu św. Jędrzeja. Chcąc nadać bąkowi swemu jakie takie podobieństwo do prawdy, dziennik londyński powinien był włożyć odpowiedź Cesarza Alexandra w ręce posła rosyjskiego, barona Budberga, który daleko później niż Książę Wittgenstein z Petersburga do Paryża przybył. Co zaś dotycze urzędnika przy ambasadzie rosyjskiej, p. Balsza, który według *Memorial diplomatique* z pewną ostentacyą z posady swej odwołany być miał, rzecz się ma tak, iż p. Balsz za urlopem udał się do Wiednia w interesach familijnych na parę tygodni, teraz jednak znów na swoję posadę powrócił. Sprawa Nikitenki jest zawsze jeszcze przedmiotem negocyacyj między gabinetami paryzkim i petersburgskim. — Miasto Paryż emitować będzie pożyczkę swoję bezpośrednio, bez interwencyi jakiegokolwiek domu bankowego; wynika to z relacyi przez p. Devinck, wszechwładnego adjutanta prefekta Sekwany, komisyi municypalnej złożonej. Cesarz w niedzielę dopiero Paryż opuści, najprzód odprowadzi Cesarzowę do Fontainebleau a później uda się do Plombieres. W kółkach dobrze poinformowanych sądzą, że Cesarz po użyciu kąpiel w Biaritz, zjedzie się z Królową hiszpańską, zaprzeczają zaś stanowczo wszelkim pogłoskom o zjeździe Cesarza Napoleona z Królem pruskim.

Włochy.

(Zerwanie negocyacyj między Piemontem a Rzymem.) Rzymski korespodent Gazety krzyżowej pisze o zerwanych negocyacyach z Sardynią co następuje:

P. Vegezzi odjechał z Rzymu, zostawił jednak furtkę otwartą, to jest sądził, iż negocyacye z stolicą świętą będą mogły być na nowo rozpoczęte, później jednak kardynał Antonelli furtkę zamknął, ogłaszając w urzędowym dzienniku rzymskim, iż układy stanowczo zerwane zostały, i składając na karb Piemontu odpowiedzialność za zerwanie. Piemont będzie musiał wziąść odpowiedzialność tę na siebie, bo p. Vegezzi o całych negocyacyach nic nie ma na piśmie, krom tego co sam pisał; dwór rzymski nie wdawał się w żadne pismo, p. Vegezzi ani jednego wiersza pokazać nie może. Wszystko odbywało się ustnie a nawet sekretarz Vegezzego, p. Maurizi, nie zawsze był przy negocyacyach obecnym. W rzeczy samej obie strony zawiniły; ani Rzym ani Piemont nie chcieli odstąpić od zasad swych a jak kardynał Antonelli wystąpił z Ultimatum papieskiem, zerwanie negocyacyj stało się koniecznem. Papieżowi pozostała chwała z tego, iż wziął inicyatywę w pojednaniu, że pojednanie do skutku nie przyszło to nie jego wina, winą to Piemontu i gdyby Cesarz Napoleon nalegać miał na pojednanie, rząd papieski będzie się mógł zasłonić faktem, że pojednanie okazało się niemożliwem. Zaraz po ukazaniu się artykułu w dzienniku rzymskim, Papież sam zaświadczył zerwanie negocyacyi. W dniu św. Piotra i Pawła Pa-

pież sam celebrował w kościele św. Piotra i podniósł głos swój przeciwko grabieżom kościoła, powtarzając treść swych alokucyj z dnia 19. września 1860 roku przeciw Piemontowi.

Królestwo Polskie.

(Wiadomości o emigracyi polskiej.) *Od granicy polskiej* donosi *Ostsee Ztg.*: Wychodźtwo emigrantów polskich z Szwajcaryi i Bawaryi do Francyi trwa jeszcze dotąd. Na punkt zbiorowy dla nowych przybyszów wyznaczono miasto Belfort pod Strasburgiem, gdzie znajdują oni w koszarach wojskowych schronienie tak długo, dopóki komitet, który umyślnie w tym celu zawiązał się, nie dostarczy im w okolicy zatrudnienia. W koszarach wojskowych wychodźcy ulegają karności militarnej i zostają pod dozorem policyjnym, i otrzymują oprócz bezpłatnego mieszkania, po 50 centymów dziennie na każdego na opędzenie wszelkich potrzeb. Nie wolno im udawać się do Paryża, nawet w takim razie, gdyby dowiedli, że ofiarują im tam zatrudnienie. W ogóle mogą oni opuszczać Belfort jedynie za zezwoleniem policyi, które nie wpierw bywa im udzielane, aż komitet wykaże, że znalazł dla nich stałe zatrudnienie, zdolne zapewnić ich utrzymanie. Większa część emigrantów używaną jest do robót wiejskich, tudzież przy budowie kanałów, i po fabrykach. W przecięciu znajduje się w Belfort po 80 Polaków dziennie.

Turcya.

Mostar, 4. lipca. *(Utrzymanie pokoju między Turcyą a Czarnogórą.)* W ostatnich czasach skierowano 7 batalionów wojska tureckiego w sile 2400 ludzi, dla przywrócenia obwarowanej drogi konnej między Gackiem i Nikiczem, przez wąwozy pod Tugą, tuż przy samej granicy czarnogórskiej. Jako konieczny materyał do tej budowy, która na gruncie skalistym prowadzona być ma, przesłano temu wojsku 1000 cetnarów prochu z Bośnii. Wyrosły ztąd w gazetach różne pogłoski a mianowicie wieść o zamierzonym napadzie Turków na Czarnogórę. Wieści te doszły i do Czarnogóry samej. W Cettinii tak wielką to wzniecilo obawę, iż Książę był spowodowany wysłać adjutanta swego do tutejszego komendanta tureckiego, Omera Fewei Baszy, z żądaniem wyjaśnień. Adjutant przebył drogę przez Tugę i na własne oczy mógł się przekonać o istotnym stanie rzeczy. Zaraz za przybyciem do Mostaru telegrafował do Cettinii donosząc, że gromadzenie wojska tureckiego nad granicą Czarnogóry, żadnem nie zagraża niebezpieczeństwem. Jednocześnie doniósł telegrafem o przybyciu swem komendantowi tureckiemu znajdującemu się w Sarajewie, ten zaś komendant zaprosił go żeby do Sarajewa przybył. Adjutant, p. Verbiza, telegrafował o tem do Cettinii, żądając od Księcia dalszych rozkazów, Książę polecił mu, ażeby do Cettinii powrócił, gdyż cel jego misyi został dopięty bez potrzeby widzenia się z tureckim komendantem. P. Verbiza przed wyjazdem swoim z Mostaru miał sposobność przekonania się, że Turcya wcale nie myśli o zaczepce Czarnogóry, umie i owszem ocenić usiłowanie rządu czarnogórskiego gwoli utrzymania pokoju.

Kronika.

(Nieszczęsne wypadki.) W Dobrzanach w powiecie Szczereckim dziewka cierpiąca na epilepsyę, utonęła dn. 8. b. m. w kąpieli, prawdopodobnie w skutek paroksyzmu tej choroby.

W lasach Ostrowskich pod Bełzem przy obławie na wilków w dn. 28. z. m. znaleziono zwłoki małego dziecięcia uszkodzone przez robaków. Pada podejrzenie, że dziecię to było tam przez matkę porzucone.

(Michał Barański z Dobromila 16 l. liczący, student, utonął dn. 8. b. m. w rzece Sanie pod Przemyślem, kąpiąc się w miejscu, które dwoma tablicami jest oznaczone jako niebezpieczne.

(Pożary.) W miasteczku Żołyni w powiecie Łańcuckim wybuchł pożar dn. 9go b. m. o godzinie $3\frac{1}{2}$ po południu z przyczyny dotąd niewiadomej w domu jednego z mieszczan, ogarnął szybko domy sąsiednie i przy nadzwyczajnej posusze i wichrze pochłonął 7 domów chrześciańskich i 29 izraelickich, tudzież łaźnię izraelicką, wielką synagogę i izraelicką szkołę gminną. Z wielkiej synagogi przeniósł się ogień na stajnie dworskie o 500 sążni oddalone, i na browar we wsi Żołyni, w skutek czego spłonęło tam ośm zagród włościańskich z wszystkiemi budynkami mieszkalnemi i gospodarskiemi i dwa budynki gospodarskie.

Ogółem 56 budynków stało się pastwą płomieni; z tych tylko 7 były zabezpieczone na 7425 złr. Siedmdziesiąt trzy rodzin straciły całe swoje mienie. Szkoda wynosi około 50.000 złr.

W Wróblaczynie w powiecie Niemirowskim spaliło się dn. 5. b. m. 6 domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi około 1400 złr. Ogień powstał jak się zdaje przez nieostrożność.

W Krystynopolu w powiecie Bełzkim spłonęły dwa domy dn. 6go b. m. Przyczyna pożaru dotychczas niewiadoma.

Tegoż dnia w Bełzie spalił się dom mieszczański przez nieostrożność właściciela.

Dn. 7. b. m. spaliła się stajnia na folwarku w Boratynie w powiecie Bełzkim. Przyczyny pożaru dotychczas nie wykryto.

W Czortkowie wybuchł ogień dn. 11. b. m. w szopie do jednego z mieszkańców należącej, lecz przy spiesznej pomocy sąsiadów został zaraz stłumiony tak, że szkoda przez pożar zrządzona wynosi zaledwie 10 złr. Ogień miał być podłożony.

Dnia 4. b. m. wybuchł pożar w karczmie dworskiej w Kalnicy w powiecie Baligrodzkim, i pochłonął kilka budynków gospodarskich. Dwie izby mieszkalne zdołano uratować. Szkoda wynosi około 160 złr.

— „Czas“ donosi, że dyrekcya Krakowskiego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, uchwaliła wypłacać po 100 złr. rocznie, przez lat trzy na odnowienie wielkiego ołtarza kościoła N. P. Maryi w Krakowie.

(Stacya telegrafu w Szczawnicy. Do „Czasu“ donoszą z Szczawnicy, że otwartą tam została dn. 12. lipca przed południem komunikacya telegraficzna z jednej strony do Bochni, z drugiej do Węgier. Właściciel Szczawnicy pan Szalay wysłał pierwszy telegram do Lwowa z podziękowaniem p. Namiestnikowi za otwarcie stacyi telegrafu.

(Delegaci uniwersytetu Jagiellońskiego na jubileusz założenia uniwersytetu wiedeńskiego.) „Krak. Ztg.“ donosi: Na jubileusz założenia uniwersytetu wiedeńskiego udadzą się, jak nam donoszą, ze strony uniwersytetu Jagiellońskiego jako delegaci: teraźniejszy rektor profesor Dunajewski (reprezentant wydziału prawniczego), dziekan profesor Dr. Tomasz Bratranek (z wydziału filozoficznego), profesor Gilewski (z wydziału medycznego), i profesor Sosnowski (z wydziału teologicznego). Zdaje się, że także Dr. medycyny profesor Dietl, i profesor wydziału prawniczego Kuczyński przyłączą się do tej delegacyi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Sprostowanie względem mołdawsko-wołoskiej kolei żelaznej.) Prezydyum bukowińskiej izby handlowej i przemysłowej ogłasza w *Bukowinie* co następuje: „Podług telegramu w wiedeńskiej *Presse* z 14. czerwca 1865 miano rozpocząć już budowę mołdawsko-wołoskiej kolei żelaznej z Gałaczu do Jas i do granicy austryackiej z użyciem 1200 robotników. Jak się dowiadujemy z pewnego źródła, przedsiębrano wprawdzie w najnowszym czasie w Mołdawii na rozmaitych punktach, mianowicie pod Gałaczem pomiary i wytyczania do budowy mołdawsko-wołoskiej kolei żelaznej, ale dotychczas ani rozpoczynano jeszcze samej budowy, ani też nie da się w ogóle oznaczyć z pewnością termin rzeczywistego jej rozpoczęcia.“

Ostatnia poczta.

Paryż, 15. lipca. Podług doniesienia kilku dzienników została pożyczka miasta Paryża przyrzeczona Towarzystwu Credit Mobilier. *Patrie* potwierdza wiadomość, że w miesiącu sierpniu nastąpi zjazd Cesarza z Królową hiszpańską. — Podług wiadomości z Alexandryi z 13. b. m. ustaje cholera w Kairze. W Alexandryi było 13go tylko 43 wypadków śmierci.

Lizbona, 13. lipca. Rezultat wyborów na stałym lądzie wypadł pomyślnie dla rządu. Według doniesień z Valparaiso z d. 1. czerwca spór rządu hiszpańskiego w Chili został załatwiony przyzwoleniem na żądania Hiszpanii.

Madryt, 13. lipca. *Epoca* zapewnia, że arcybiskup z Burgos prosił Królowę o uwolnienie od obowiązku guwernera Księcia Asturyi.

Berlin, 15. lipca. *Nation. Ztg.* zamieszcza następujące prywatne doniesienia z Florencyi: Rząd włoski w nocie przesłanej do posła swojego w Berlinie odrzucił uwagi rządu saskiego względem odłączenia kwestyi politycznych od handlowych w układach ku zawarciu traktatu handlowego między Włochami i związkiem celnym niemieckim, i obstaje przy zamiarze niewchodzenia w żadne układy w tej mierze, dopokąd nie poprzedziłoby ich uznanie Królestwa włoskiego ze strony państw niemieckiego związku celnego.

Lipsk, 15. lipca. Minister *Beust* przybył tu wczoraj wieczorem z Drezna miał konferencyę z bawarskim ministrem v. d. Pfordten i odjedzie dziś napowrót.

Tryest, 14. lipca. (Poczta zamorska.) Parowiec Lloyda „Juno“ przybył do Tryestu z wiadomościami z Kalkuty z dn. 10., z Singapore z dn. 9. czerwca, z Hongkong z dn. 30. maja. Wojska chińskie w Hangkow zbuntowały się z powodu, że żołd nie jest im wypłacany, i zagrażają koloniom europejskim. Dwie angielskie łodzie kanonierskie stoją dla obrony kolonii.

Konstantynopol, 8. lipca. Cholera pojawia się tylko w szpitalu P. Maryi. Otwartym został związek telegraficzny z Jerozolimą. Słychać, że uzyskali amnestyę nawet ci co mieli udział w rozruchach w Dżeddach. Były wielki wezyr Kiprisli Basza i Ruszdi Basza zostali mianowani ministrami bez tek. Sułtan już powrócił do zdrowia. Pogłoski o podróży następcy tronu perskiego do Europy, mają być bezzasadne.

Smyrna, 7. lipca. Od 24. z. m. zachorowało tu na cholerę 15 osób, z tych umarło 4 osoby, które przybyły z Alexandryi. Miasto Cassaba zostało w połowie zniszczone przez pożar. Mnóstwo ludzi znalazło śmierć w płomieniach. Szkoda wynosi około 20 milionów piastrów.

TEATR.

Dziś (przedstawienie niemieckie): **„Verrechnet!“** Obraz dramatyczny ze śpiewami w 3 aktach przez F. Kaisera, z muzyką kapelmistrza Karola Binder.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 15. lipca.

Hotel George PP.: Hr. Borkowski Wit., z Winniczek. — Br. Kapri Wal., z Negostyni. — Jakubowicz Ant., z Kuczurnik. — Prunkul Gar., z Brajestie. — Żurakowski Aug., z Horbacza.

Hotel europejski: Czajkowski Izydor, z Jarosławie. — Stecki Adolf, z Środopolec. — Starzyński Teofil, z Puzanowa. — Wiśniewski Wik., z Strzelisk. — Wyhowski Franc., z Łąk dolnych.

Hotel Langa: Emandy Jan, z Mołdawy.

Hotel angielski: Szczepanowski Alex., z Polski. — Udrycki Adolf, z Wielkich Mostów. — Zaklika Kaz., z Hawłowic.

Hotel Krakowski: Stronbach Ign., c. k. kapitan, z Tarnopola.

Hotel Kuhna: Br. Künsberg, z Ustrzyk. — Krupicki Max., z Hlebowic. — Zarzycki Tytus, z Chotylubia.

Hotel Krynickiego: Biliński Felix, z Olszanki.

Hotel Mansch: Czetwertyński Edm., z Wołynia.

Dnia 16. lipca.

Hotel George: PP. Łodyński Stan., z Nahorzec. — Rogulski Bolesł., z Podola.

Hotel europejski: Lipczyński Karol, z Warszawy.

Zajazd Podolski: Szczepański Jul., z Sokołowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 15. lipca.

PP. Hr. Pawłowski Kaz., do Podlisek. — Agopsowicz Ant., do Stanisławowa. — Croisse Lud., do Koszelowa — Gnoiński Alex., do Danilcza. — Kutkowski Apol., do Hawłowic. — Paparo Julian, do Dołnicza. — Petrowicz Franc., do Wołostkowa. — Sokołowski Jan, do Krakowa. — Uhrynowski Józef, do Mołdawy. — Zaleski Wic., do Wiednia.

Dnia 16. lipca.

PP. Ks. Lubomirski Jerzy, do Przeworska. — Br. Kapri Wal., do Negostyna. — Konopacki Mac., do Ostrowa. — Prunkul Gar., do Brajestie. — Obertyński Hen., do Cielaża. — Sandun Ben., do Wiednia. — Br. Künsberg, do Ustrzyk. — Bako Karol, do Manasterzysk. — Barczewski Sob., do Paryża. — Bocheński Rom., do Jezierzan. — Biliński Felix, do Olszanki. — Czajkowski Izyd., do Przemyśla. — Krupicki Max, do Hlebowic. — Nowacki Kaz., do Tejsarowa. — Szczepanowski Alex., do Polski. — Udrycki Adolf, do Wielkich Mostów. — Wiśniewski Wik., do Strzelisk. — Wykowski Franc., z Łąk dolnych. — Zarzycki Tytus, do Chotylubia. — Stronbach Ign., c. k. kapitan, do Jarosławia.

Dnia 15go lipca 1865 roku wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym lwowskim następujących pięć liczb:

71. 1. 55. 52. 47.

Przyszłe ciągnienia nastąpią dnia 26. lipca i 5. sierpnia 1865 r.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 15. i 16. lipca 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 328.20	+ 13.4	—	półn.-zach.	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	328.27	+ 17.1	—	półn.-wsch.	m.	„
10.god.wiecz.	328.30	+ 16.6	—	północny	sł.	„
7. god. zrana	''' 328.59	+ 15.0	—	północny	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	328 61	+ 20 9	—	wschodni	m.	„
10.god.wiecz.	328.59	+ 16 3	—	północny	sł.	pogoda

Kurs Lwowski.

Dnia 15 lipca		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	19	5	22
Dukat cesarski	„ „	5	20½	5	24
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	85	8	98
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	69½	1	72
„ papierowy rosyjski	„ „	1	45	1	46
Talar pruski	„ „	1	60½	1	62
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	68	73	69	26
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	72	18	72	76
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	31	72	91
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	74	75	75	33
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	193	—	195	25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 15. lipca.	złr.	kr.
5% Metaliki	70	20
5% pożyczka narodowa	75	20
Losy z 1860 roku	91	55
Akcye banku wiedeńskiego	797	—
„ „ kredytowego	177	90
Londyn, 10 funtów szterlingów	109	50
Srebro	107	—
Dukat pojedyńczy	5	23

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14 lipca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien	towar.
W wal. po 5%	64 85	64 9
bez kuponów		
[illegible] po 5%	98 25	98 75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	75 15	75 25
od kwiet. do paźd po 5%	75 15	75.25
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	80.—	80.20
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70 10	70 20
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	70.35	70.45
dtto. po 4½%	61 25	61.50
dtto. „ 4%	54 50	55.—
dtto. „ 3%	41 —	41.50
dtto. „ 2½%	34.—	36.—
dtto. „ 1%	13 60	13.90
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	146 25	146.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143 25	143.75
Przez. do wyl. z r. 1854	85.—	85 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	91.40	91.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	97.35	97.45
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	81.65	81.75
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	64.50	65.50
„ „ „ 4½%	60.—	60.50
„ „ „ 4%	53.—	53.50
„ „ „ 3½%	46.—	46.50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	57.—	58.—
„ 2¼%	51.—	52.—
„ 2%	47.50	48.—
„ 1¾%	40.—	40.50
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ 4½%	67.25	67.75
„ 4%	60.—	60.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	85.—	86.—
Wyż. Aust.	85.—	86.—
Salcburg	91.—	92.—
Czech	91.50	92.—
Morawii	83.—	84.—
Szląska	88.—	89.—
Styryi	87.50	88.—
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
obl. ind. po 5proc. za 100 zł.: Węgier	73 25	73.90
Banatu Tem.	72 25	72.75
Kroacyi i Slawonii	74.—	75.—
Galicyi	72 25	72 75
Siedmiogrodu	69.25	70 40
Bukowina	70.—	70.50
z klauzulą wylos. w r. 1867	70.20	70 50
Banat Temesz.	69 60	69.90
Lomb. wen. poż. z r. 1859	93.	94.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	54.—	55.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	54.—	55.
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	27.—	27.50
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23 50
„ 2½% „ 100 „	17.—	19 —
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18 50
„ 2% „ 100 „	14.—	16 —
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztuke.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	794 —	795 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	177.90	178.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	594.—	596 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	74.50	75.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1698.—	1700.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	180.70	180.90
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	210 —	211.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	132.25	132.75
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	192.50	193.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	58.—	59.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	164.—	164.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	120 —	120 50
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	695.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	235.—	240.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	130.—	135.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	479.—	480.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	228.—	230.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	385 —	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	258 —	260.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	102.—	102.50
przeznaczone do los. po 5%	96.25	96.50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	91.75	92 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	68 50	69.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	81.25	81.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 50	98.—
detto detto w sreb. upr. za 100 zł. w. a.	84.50	85.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	77.50	78.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	111.50	112.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	105.—	105.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88.75
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	89.25	89.75
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.25	76.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	92.—	93.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96.50
Lloyda za 100 zł.	—.—	—.—

6 Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	122.40	122.70
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	81 50	82.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	107.—	108.—
„ „ po 50 zł. m. k.	48.75	49.25
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.50	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	82.—	86.—
Salma „ 40 „ „	30.—	30.50
Palfiego „ 40 „ „	26.25	26 75
Clarego „ 40 „ „	26.—	26.50
St. Genois „ 40 „ „	26 25	26.75
Windischgrätza 20 zł. „	17.—	17.50
Waldsteina 20 „	18.50	19.
Keglevicha 10 „	12.50	13
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.30	12.[illegible]

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	91.20	91 [illegible]
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	91.35	91.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	81.10	81 [illegible]
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	43.10	43 [illegible]
Londyn za 10 ft. szt.	109.30	109 [illegible]
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	43 40	43 [illegible]
Paryż za 100 fr.	43.20	43 45
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.23½	5.24½
dtto. pełnej wagi	5.23½	5.24½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.73	8.74
Rosyjski imperyał	9.—	9 03
Talar związkowy	1.60½	1.61½
Srebro	107.—	107.50
Kurs korony w c. k. kasach	13zł.	50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej